

Có cái đi n tho i g i cho ông b n già bàn chuy n đi gác cu, đang nói hăng say thì cô v đi ngang qua nghe đ c. Đ i cho tôi nói chuy n đi n tho i xong cô y nói” M a th này mà các anh cũng đi gác cu à?”. thì lâu quá r i không đi cho nên tính đi m t chuy n, tôi th y cô v nói cái gì đó mà nghe không rõ. Kh th t, t ngày nghỉ n cái kho n cu cò này thì bên tai c văng v ng ti ng cu kêu, cu kêu cách xa h ng m y trăm mét cũng nghe đ c, y v y mà v đ ng ngay bên c nh nói mà ch ng nghe th y gì. Hình nh cô y nói đ h i, m đ u gì đó. Thôi k , v nói cái gì cũng đ c, quân t nh chim cu ta không thèm ch p, mi n c đ c đi gác cu là đ c. Tôi không tranh lu n v i v mà đi chu n b đ ngh mai đi gác cu. Nói là chu n b nh ng th c t tôi ch ph i chu n b m y cái l p và chim m i còn cái gì đ ng đ ăn n c u ng... thì tôi bi t v tôi s chu n b chu đáo. V a chu n b đ ngh cho ch ng cô y v a nói: Tr i m a th này anh không đ c đi xe máy mà ph i l y Ô tô đ đi, khi nào đ n n i nh g i đi n v báo đ m con em yên tâm. Tôi và tranh th đi ng đ sáng mai đi s m:

Đ a đi m đánh là căn c b n, n i này giáp ranh gi a hai t nh Đ ng Nai và Bình Thu n :
Phong c nh r t th m ng và c i đánh r t đ p

Mùa này hoa b ng l ng r ng n r t đ p. Ng i nghe cu kêu và ng m hoa r ng n thì cu c đ i còn gì b ng .

Tôi ch n m t c i đ p là m t cây r ng m c c nh m t hòn đá l n. Đây là c i đ c l p cho nên tôi bi t n u b i có v th c a ch t nhi u h n c a s ng vì con b i đầu đầu có cái quy n l a ch n th hai mà b t bu c ph i nh p tàn.

Tôi trèo lên hòn đá tìm đ c m t kèo r t đ p (Kèo cùi ch) sau khi s a kèo cho ng ý tôi treo con m i (Bình đ nh) lên. Ti p đó tôi treo con C t cách đó kho ng g n 100 m . Tôi đ n m t hòn đá cách kho ng 50m g n đó ng i coi cho đã vì r t r t thoáng.

Tôi v a ng i xu ng thì hai con m i c a tôi nh hi u ý ch b t đ u gáy g i (Chiêu), b n nó gáy đ c kho ng vài câu thì tôi th y m t bóng chim t v n b p m i t a g n đó bay vút lên. Nhìn th y bóng chim hai con m i c a tôi l p t c đ o gi ng ngay, chúng nó tranh b i cho nên phóng r c m i.

Con b i đ o m t vòng trên không trung r i đ u vào m t cây r ng cách đó kho ng 70m. Con này r t máu, r t hung hăng, nó khi nghiêng ngó cái đ u đ xác đ nh ti ng chim l , nó t c l m vì cái c i h ng ngày c a nó t t nhiên không ph i m t mà có t i hai k b láo đ đầu đ n, đã v y m m mi ng l i còn m ng m um sù m đ khiêu khích. sau khi xác đ nh v trí c a hai tên l m t nó phóng liên t c ba h i đ th uy.

Lúc này ng i tôi nóng h t c lên, bác nào mà đi gác cu mà đ c ch ng ki n c nh này thì cũng gi ng nh tôi thôi. Cu c đ i th t là đã, ch ng có cái gì h n cái ngu này.

Con b i này g ng s m th , nó phóng vài h i xong thì chuy n sang thúc và kèm. Hai con m i c a tôi đầu có v a, con b i m ng đ c m t câu thì nó cũng m ng l i m t câu, th m chí còn

hắn. Sau khi khiêu khích nhau được một lúc, con bói quyệt đứng nhìn con mồi Bình đứng thanh lý tróc. Nó đáp xuống ngón cây mà có con Bình đứng, vĩa đứng chân xuống nó lại phóng thêm vài đũa nữa, con Bình đứng cũng đáp lại đũa đũa. Con bói thấy khó mất này không phải tay vĩa cho nên nó tung tờ trên xuống để coi mất mũi cái thừng này thế nào. Cũng thấy xuống mất cảnh là nó lại phóng mất hai. Khi đến nhánh thừng nó xù lông lên ngó ngó vào cái lỗ, chỗ đi có vĩa con Bình đứng đề ngay mất hai. Con bói phóng vài hồi nữa rồi đi ra đi vô trên nhánh thừng. Nhìn cái mất của nó tôi biết nó nóng lòng rồi. Ở cây bên kia con cọt tọt lôm, nhìn thấy hai con bên này đũa nó phóng kèm liên tục để tranh bói, con bói lại càng tọt thêm.

Con bói gù được một lúc thì quyệt đứng đáp xuống hòn đá dưới gốc cây để nhìn đi mất đi thừng góc khác. Nó cứ đi lòng vòng dưới hòn đá vĩa đi vĩa gù. Gù được vài hồi thì nó thấy như vĩa là không được vì tao là chủ nhà thì tôi sao tao lại phải đi. Nghĩ như vậy cho nên nó quyệt đứng bay lên nhánh thừng, nó cũng ngón gù thì con Bình đứng lại đề mất hai. Con bói điên tiết lên, nó đi lại gần cái lỗ rồi cong đuôi lên...tính như ý như ng rồi lại thôi.

Ngón nhìn cũng đó cái tìm tôi nó đẹp thành thừng, may mà tôi không bắt bẻ nh tìm chủ không thì chắc chết.

Con bói không gù nữa và chuyển sang bài khác là thúc kềm. Con Bình đứng là con chim khôn cho nên con bói chơi bài nào nó chơi lại bài đó, nó chuyển hết bài này đến bài kia để đáp trả. Đến lúc này thì con bói chửi hết rồi nó hùng dũng bắt đầu lại gần cái lỗ quyệt đứng đánh cho thừng này mất phát. Nó cong đuôi lên và quyệt đứng.....như ý.

Sau khi xem quy, cũng, giờ cũng con bói sắp thừng tôi cũng ý lôm lôm. Như nhằng cho nó vào túi rút, tôi ngón xuống cũng hòn đá rồi lấy cái bánh mỳ ra xếp cho đỡ đói và cũng là để nghe và để thừng cho cho mình mất chút thời gian trên hàng hàng vĩa chỉn thừng. Đang xếp cái bánh mỳ cũng ngón thì tôi nguyên để ngón xa vĩa ngón lại mất tiếng chim sơn đứng. Không biết có phải không như? Hay là cái tai mình có vấn đề, lúc nào cũng vắng vĩa tiếng cu kêu. Nghĩ như thế như ng vĩa cái tọt đa nghi cũng mất kén gác cu hai tai lúc nào cũng vĩa lên như tai ch...tôi trèo lên hòn đá để nghe cho rõ. Đúng thừng rồi, lần này thì không thừng lôm được.

Sau khi nuốt vĩa nuốt vàng cái bánh mỳ vào bụng, uống mất hộp sữa Vinamil, tọt vài ngón mồn cũng suôi Lavie tôi hỏi hai con mồi xuống và hăm hăm nhòm hàng con sơn đứng đi rồi.

Xa xa hàng con bói kêu là mất vĩa đi đũa cũng ai còn xót lại. Ngày xưa này đây là như ng cánh rừng bát ngát, sau khi phá sạch rừng vì lòng tham cũng mình con ngón thì nhau trừng cây đũa. Mấy năm gần đây cây đũa không còn giá nữa, ngón ta lại phá đũa chuyển sang trừng cao su vì nó có giá hơn. Ngón nông dân là thừng, họ phát triển kinh tế theo lại tọt phát, cũng hết tiêu rồi lại đũa, cái vòng luồn quồn y cũng bám riết lấy cu cũng đi cũng hãm mà chừng biết bao giờ mới thoát ra được.

Khi đến gần vĩa đi đũa, tôi thấy mất bóng chim bay lên và họ xuống cu vĩa. A *** đây rồi, có thể ch, cũng đáng để cho tao lại mất quãng đường khá dài.

Sau khi quan sát thừng đánh, tôi quyệt đứng đánh ngay cây đũa mà con bói mồi bay đi. Tìm mãi mồi được một nhánh thừng tầm tøm, tôi quyệt đứng lần này chực đánh mất con cọt vì nó chủ được bắt bói, tôi sợ nó buồn và cho con Bình đứng tøm ngh.

Sau khi treo con cọt lên và ôm vĩa con Bình đứng đi xa mất quãng đường. Tôi vĩa ngón xuống thì con cọt như đánh thừng hĩa rừng nó phóng luôn hai đũa. Xa xa cu vĩa đi đũa con bói cũng đáp lại bẻ vài đũa phóng. Phóng xong con cọt xoay xoay trong lỗ chỗ đi, con bói cũng im luôn, tôi biết nó chuồn bắt đến. Đúng như đoán cũng tôi, nghe tiếng cánh đập gió theo phn

xôi tôi thổi p đũa xuống, con bói bay vọt đũa ngay cây đũa bên cạnh con cọt. Nó vọt đáp xuống cây là con cọt rớt ngay, và con bói cũng gù lị và hai con cọt thì chĩa n đũa.

Đang lúc cao trào thì thằng Bình đứng dậy còng tôi nghe thấy chũu không nỉ phóng luôn vào đũa. Thôi chĩa rĩa, thế này thì bí mất mất. Tôi vọt cúi thổi p xuống và đũa mảy phát vào cái lúp và trong bóng thềm nguyền rủa cái đũa tham ăn, đã bắt bói rĩa mà lị đòi bắt nã. Khi thân tôi, vì đây là con mồi thuộ, đã ra chĩa n trĩa ng và lúp công nhiu cho nên nó rớt hăng, tôi càng đũa cái lúp thì nó càng phóng. Bí quá tôi còng cái lúp dúi ngay vào búi còng rĩa m rĩa, búa lá còng *** ng còng dũa i dũa lúp lên cho nên con Bình đứng sượng quá im thin thít. Cũng may mà tôi mảy còng áo rĩa n rĩa tĩa mũa rĩa ng, nĩa p còng bói còng khá cao và con bói đang say mĩa cho nên nó không phát hiĩa n ra tôi.

Trên cây hai con chim vượn thi nhau chĩa bói. So với con sũa thì con son đứng này không hung hăng bóng và có vẻ còng giác hĩa. Đũa vĩa nhau đũa còng mĩa lúc thì con bói không đũa nĩa mà đứng gĩa m gĩa m quan sát đũa thĩa. Bên kia con cọt vĩa sĩa xĩa con bói. Nhĩ tôi đã giĩa thĩa vĩa các bác rĩa đó, cái lúp đũa m lĩa nhĩa cĩa a con cọt là khĩa năng đeo bói nhĩa đũa a dĩa cĩa a nó cho nên nó đâu chũa búa mà còng chĩa i đũa đũa.

Con bói thổi con cọt không ngĩa ng thì nó bắt đũa nóng. Nó bay sang cây đũa có con cọt đứng và nhĩa hĩa cĩa nĩa đũa nĩa cĩa kia.

Tôi đang quan sát trĩa đũa thì thổi bóng mĩa con chim khác bay vĩa. À thì ra đây là con mái, nó vĩa đi ăn cĩa đâu vĩa. Có thể có cái gì hay hay chũa n búa đũa n ra đây. Thĩa con mái vĩa, con son đứng không thêm đũa vĩa con cọt nĩa và chũa n sang dĩa con mái đũa đánh, nó sũa thổi cọt cuĩa mĩa con vĩa già cĩa a nó. Lũa mĩa cái là con mái không bay đi xa mà còng loanh quanh trên mĩa cây đũa xung quanh con cọt. Hay là nó lĩa mê cái thổi cọt? Thĩa cọt cĩa a tôi, nũa không kĩa hai cái bàn chân cọt mĩa cĩa a nó thì nhìn trĩa thổi nó cũng đũa trai ra phĩa, đã vĩa cái mĩa ng lĩa i thêm đũa nĩa a chĩa. Con son đứng vĩa đũa i con vĩa vĩa a chĩa i lĩa m bĩa m, cái đũa mê trai, còng thổi thổi nào khá khá mĩa chút và cái mĩa đeo đũa là mê tĩa cĩa lên. Con vĩa cĩa a nó cũng vào lĩa i có hĩa ng chĩa không phĩa i vĩa, nó không nói thổi vào mĩa thổi chĩa ng nhĩa ng tropng bóng nó nghĩ cái thổi này đũa, ngu gì không mê? Đũa này là gái mà không mê trai thì còn mê cái gì? Con son đứng tuy rĩa tĩa cĩa a con vĩa nó nhĩa ng nó cũng đũa thông minh đũa tính kĩa khác, nó nghĩ cĩa đũa con vĩa đó ta quay lĩa i đũa p cho thổi cọt mĩa t trĩa rĩa i quay lĩa i đũa y con vĩa cũng chĩa a muĩa n. Mà nũa không đũa đũa cĩa thì bĩa quách cái con vĩa già này đi đũa kiĩa m con vĩa khác vĩa a trĩa vĩa a đũa p hĩa n.

Nghĩa nhĩa vĩa y và nó hành đũa ngay, nó quay lĩa i con cọt và đáp thổi xuống nhánh thổi. Lúc này nó không còn e dĩa hay còng giác gì nĩa a. Cái ngĩa cĩa nó cĩa n ra, cái cĩa phù lên, cái đũa gĩa t gĩa t gĩa liên tĩa. Trong lúp, thổi cọt bây giĩa lĩa i đũa thĩa, nó chĩa ng cái dĩa vĩa phía con búa, cái đũa cúi sát xuống dĩa và cái mĩa ng thĩa nh thổi ng dĩa lĩa i mĩa t câu. Con búa tĩa quá, đã mĩa mùa bĩa p rĩa, nó tung hoành ngang dĩa cĩa mĩa t vùng rĩa ng lĩa n này, đã đánh nhau vĩa i bĩa t bao nhiêu kĩa lĩa mĩa t đũa giĩa con vĩa già và cái thũa, y vĩa y mà nó chĩa a gĩa p mĩa thổi ng nào lĩa nhĩa cái thổi ng này. Nó quyĩa tũa nh thổi tĩa nhánh thổi xuống cái cĩa u tĩa cong cong đũa đũa p cho thổi cọt mĩa t phát nó thổi y mĩa mũi hoa lên và bũa trĩa i tĩa i sũa m lĩa.

Nó giĩa y đũa a mĩa t hĩa i nhĩa ng không ăn thua gì, nó nhìn ra xa thì thổi y mĩa t lĩa mĩa c bĩa quĩa n áo

rủn rĩ, tay cầm cái máy nh, mặt mày hớn hớn ngẩng đầu đi ra. Hớn ta dõng cái máy nh lên chộp to chộp ch vài phát rồi h nó xuống và cho nó vào cái túi rút.

Con b không hiểu gì hết cả, có lẽ nó chỉ hiểu được cái số đĩ này nư sau này nó thành mặt con chim mĩ.

Lúc này tôi thấy hĩ mặt và thấy rằng cũng đã đủ vñ nên tính nh. Móc cái đĩ n thĩ i cùi bắp gĩ cho ông bñn già đĩ khoe hai con bĩ, trong lòng nghĩ hôm nay thĩ nào mình cũng thĩ ng đĩ c ông bñn già. Vĩ a khoe xong thì đĩ u dây bên kia ông bñn trĩ i là cũng bĩ đĩ c hai con và cũng đang đĩ nh gĩ cho tôi rĩ đi vĩ tĩ m rĩ a cho khĩ e rĩ i nhĩ u.

Nghe xong mặt tôi dài thĩĩt cả ra, các cĩ ngày xĩ a nói cĩ m có sai “Thiên hĩ nhĩn, thiên hĩ tài” Không biĩt bao giĩ mình mĩ i thĩ ng đĩ c cái ông bñn già này.